

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1841/2021
18.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Божидара Вујичића, Весне Субић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милољуб Јовичић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова РС, Сектор за ванредне ситуације Београд, Одељење за ванредне ситуације у Крушевцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3727/20 од 19.01.2021. године, у седници одржаној 18.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3727/20 од 19.01.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3727/20 од 19.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П1 200/18 од 11.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор стварне ненадлежности Основног суда у Крушевцу. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име неисплаћеног додатка на основну плату по основу приправности за период од марта 2015. године до марта 2018. године, исплати појединачно опредељене месечне износе, са законском затезном каматом почев од датума доспелости, па до исплате, ближе одређене овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име неисплаћених додатака на основну плату по основу прековременог рада исплати појединачне опредељене месечне износе, са законском затезном каматом почев од датума доспелости, па до исплате, ближе одређене овим ставом изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на име додатка на основну плату по основу приправности за месец март 2015. године, исплати износ од 265,16 динара, са законском затезном каматом почев од 01.05.2015. године, па до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име неисплаћених додатака на основну плату по основу сменског рада у периоду од 01.03.2015. године до 01.03.2018. године, исплати по 10,00 динара месечно, са

законском затезном каматом почев од првог наредног дана по истеку месеца у коме је требало исплатити зараду, па до исплате. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 84.120,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3727/20 од 19.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу шестом изреке првостепене пресуде и предмет у укинutom делу враћен истом суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавила тужена, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и различите судске праксе, са предлогом да се о истој расправља као о посебној ревизији (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата на име приправности и прековременог рада, а правноснажном пресудом је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 09.05.2018. године, а вредност предмета спора наведена у уводу првостепене пресуде је 83.766,28 динара.

Имајући у виду одредбу члана 403. став 3. ЗПП, те да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу

Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то у конкретном случају ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић